

Informacja

na temat zaskarżenia art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw do Trybunału Konstytucyjnego

W styczniu 2009 r. wprowadzono do ustawy emerytalnej przepis, który pozwalał przejść na emeryturę bez konieczności rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą. To uregulowanie obowiązywało do 1 stycznia 2011 r., kiedy to poprzez dodanie do ustawy emerytalnej nowego art.103 a, wprowadzono przepis, że aby otrzymać emeryturę konieczne jest rozwiązanie stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą (ami). Nowelizacja została przeprowadzona ustawą wymienioną w tytule niniejszej informacji. Osobom, które przeszły na emeryturę bez rozwiązania umowy o pracę dano do końca września 2011 r. termin na zdecydowanie, czy będą kontynuować zatrudnienie i tym samym ich świadczenie emerytalne od 1 października 2011 r. będzie zawieszane, czy też rozwiążą stosunek pracy i przejdą na emeryturę. Przepis zawieszający, osobom, które przeszły na emeryturę w 2009 r. bez rozwiązania stosunku pracy, emeryturę od 1.10.2011 r. jeżeli nie rozwiążą stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą został zaskarżony do Trybunału Konstytucyjnego przez grupę senatorów. Podnoszą oni, że ww. przepis narusza konstytucyjną zasadę praw nabytych. Trybunał Konstytucyjny na rozprawie w dniu 26 lipca 2012 r. odroczył rozpoznanie sprawy bez podawania terminu. Gdyby Trybunał uznał wyżej omówiony przepis za niekonstytucyjny, otwierałoby to drogę dla zainteresowanych do domagania się odszkodowań i ewentualnie wypłaty emerytur zawieszonych od 1.10.2011 r.

Katowice 6 sierpnia 2012 r.

PZZ „KADRA”
RADCA PRAWNY

mgr Bogdan PIRECKI
(Kt 1439)

Informacja na temat ustalania okresu pracy do emerytury górniczej bez względu na wiek.

Zgodnie z artykułem 50e ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą **wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy** przez okres wynoszący co najmniej 25 lat.

Z brzmienia tego artykułu wynika, że aby przejść na to świadczenie nie wystarczy wykonywać pracę górniczą przez 25 lat, ale praca ta musi być dodatkowo przez ten okres świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią. Zwrot „stale i w pełnym wymiarze czasu pracy” oznacza wykonywanie pracy górniczej pod ziemią we wszystkie dni robocze w miesiącu i przez pełną dniówkę. Okresem rozliczeniowym jest w zasadzie miesiąc. Od 1 maja 2010 r. okresy pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy mogą być również, na wniosek pracownika, rozliczane w okresach kwartalnych. Zgodnie z § 31 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe, na miesiąc składają się 22 dni robocze, a za okresy przed dniem 1 stycznia 1981 r. 25 dni roboczych. Może się zdarzyć, że w miesiącu jest mniej dniówek roboczych niż 22, to wówczas istotna jest faktyczna liczba takich dni. Do dni przepracowanych zalicza się okres urlopu wypoczynkowego, obowiązkowych szkoleń bhp i badań okresowych.

Przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek wszystkie okresy pracy górniczej uwzględnia się pojedynczo. Nie ma zatem możliwości liczenia określonych prac w wymiarze półtorakrotnym.

Do 25 letniego stażu pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pod ziemią, wymaganego do nabycia emerytury górniczej bez względu na wiek, zgodnie z art. 50 e ust.2 ww. ustawy, zalicza się także okresu:

- 1) niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,
- 2) czasowego oddelegowania pracowników, o których mowa w art. 50c ust. 1 pkt 6 (członkowie drużyn ratowniczych, mechanicy sprzętu ratowniczego), do zawodowego pogotowia ratowniczego w Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A. w Bytomiu, w KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Jednostka Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Lubinie lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego

- bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy.

Katowice 6.08.2012 r.

**PZZ „KADRA”
RADCA PRAWNY**

mgr **Bogdan PIRECKI**
(K 1439)

Informacja

o nowelizacji art. 25 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Ustawą o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2012 r., poz. 637) znowelizowano art. 25, dodając między innymi nowy ustęp 1 b w brzmieniu:

„1b. Jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.^[2]), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.”

Powyższy przepis znajdzie zastosowanie w przypadku gdy osoba pobierająca emeryturę wcześniejszą (górnictwą, nauczycielką lub emeryturę przyznaną na podstawie art. 184) po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (docelowo 67 lat) wystąpi z wnioskiem o przyznanie w miejsce tego świadczenia, emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

Przykład

Górnik po osiągnięciu 50 lat przeszedł na emeryturę. Jego świadczenie zostało obliczone w ten sposób, że nastąpiło ustalenie podstawy wymiaru, a następnie ustalono wysokość emerytury z zastosowaniem wskaźników : 1,8 za każdy rok pracy w przodkach, szybach i szybikach i ratownictwie; 1,5 za każdy rok pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią; 1,4 za każdy rok pracy wykonywanej częściowo pod ziemią i częściowo na powierzchni, oraz 1,2 za każdy rok pracy na odkrywkach węgla kamiennego.

Po osiągnięciu 67 roku życia górnik złożył wniosek o przyznanie emerytury o której mowa w art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS tj. (powszechnej po osiągnięciu wieku emerytalnego). Podstawę tej emerytury stanowi suma składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego w ZUS, z uwzględnieniem ich waloryzacji oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego. Tak ustaloną podstawę dzieli się przez wyrażoną w miesiącach średnią dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę z art.24. Nowelizacja oznacza, że od 1.01.2013 r. podstawa wymiaru zostanie, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur wcześniejszych w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Emeryci którzy nie złożą wniosku o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym, nadal będą pobierali emerytury górnicze w dotychczasowej wysokości.

Wskazana na wstępie nowelizacja nie będzie miała większego znaczenia. Średnia emerytura górnicza według danych ZUS w 2008 r. wynosiła 2937,37 zł, a emerytura „zwykła” 1471,30 zł - w związku z czym liczba osób zainteresowanych zmianą rodzaju pobieranego świadczenia będzie znikoma.

Katowice 3.08.2012 r.

PZZ „K
RADCA

mgr Bogdan PIRECKI
(KZ 1439)